

[Sigsgaard.]

afhjælpe noget som helst. Men man må dog nok huske, at Norden i forhold til befolkningstallet er det mest købedygtige område i verden, og hvis nogen skal gå i spidsen, bør det nok være os. Men selvfølgelig vil det volde problemer for danske erhverv, tekstilindustrien, skotøjsindustrien, sukkerindustrien f. eks., og den danske regering må være parat til at afhjælpe disse problemer, ikke med toldrestriktioner og importforbud, men med omskoling af arbejdskraft og støtte til afvikling af ikke-konkurrencedygtig produktion. Hvis vi skal vente med at foretage os noget, til alle vil være med, tror jeg aldrig vi kommer i gang. Der er overalt i den vestlige verden store kapitalinteresser på spil, og vi vil aldrig kunne hjælpe, hvis det ikke må koste noget. På længere sigt vil en bedre international arbejdsdeling naturligvis føre til, at vi alle sammen bliver rigere; men på det nuværende stadiet forudsætter u-landenes industrialisering, at industrilandenenes regeringer er villige og har magt til at modarbejde kapitalens kortsigtede interesser uden hensyn til vore ømme punkter, og det sidste er der jo desværre nogen tvivl om.

Allerede nu kunne man begynde at omlægge på sukker- og tekstilområdet. I 1971 udløbet sukkerordningen, og så bør Danmark afskaffe beskyttelsen af det dyre danske roesukker og importere billigere rørsukker fra u-landene, f. eks. fra Cuba; det ville også være i de danske forbrugeres interesse. Ministeren nævnte, at sukkeraftalen i praksis har været ude af kraft siden 1960-61 på grund af USAs importforbud mod sukker fra Cuba, og det har resulteret i nærmest kaos på sukkermarkedet. Men hvad har Danmark gjort i den forbindelse? Har vi protesteret mod USAs u-landsfjendtlige handling — for det er der jo tale om? Desværre har vi vist ikke gjort det.

Ministeren nævnte med en vis stolthed, at vi havde afviklet tolden på en del produkter. Det er karakteristisk nok desværre på produkter, hvor afviklingen er absolut uskadelig for os. Det blev også nævnt, at vi kan sætte tolden ned på håndvævede bomuldstekstiler. Det er desværre så typisk: vi har ikke noget imod lidt håndvævet bomuld, men hvis de giver sig til at bruge

maskiner, skal vi ikke nyde noget, så kunne der jo blive tale om konkurrence.

Ministeren har ret i, at Danmarks handelspolitik er pæner end så mange andre rige landes, men alligevel er der altså en del, der er lavet om.

Lad mig til slut gentage min opfordring om, at debatter som denne føres, før afgørelserne træffes, og lad mig komme med endnu et lille forslag. UNCTAD-konferencen henstillede, at turismen i u-landene fremmes, og derfor vil jeg spørge, om regeringen vil tillade charterflyvninger til oversøiske destinationer i større målestok. Det ville være en hjælp for udviklingslandene. Men den bedste hjælp vil være betingelsesløse danske finansielle tilskud til u-landene og en åbning af det danske marked f. eks. for rørsukker og tekstilvarer, som jeg har nævnt det her.

Kai Møtke: Også jeg skal takke udenrigsministeren for den redegørelse, han har fremsat, selv om konklusionen er nok så pessimistisk. Rigtigt er det jo nemlig, at Danmark i alle tilfælde hører til blandt dem, som opfører sig bedst af de rige magter, der her er tale om; det tror jeg ville være dumt at bestride.

Nu er det meget vanskeligt at tage handelsområdet alene ud og så opbygge en kinesisk mur omkring udviklingshjælpen, skoling, teknikken og alle de andre ting, som kommer ind her, og jeg havde derfor hellere set, at man havde givet det hele et lidt bredere sigte. Der er imidlertid nogle spørgsmål, som jeg i ganske særlig grad kunne lide at koncentrere mig om, for det kan jo ikke blive til nogen almindelig u-landsdebat.

Med hensyn til det første punkt kan jeg være fuldstændig enig med de ordførere, som siger, at vor liberalisering for u-landsprodukter selvfølgelig må skride videre. Denne liberalisering kan ikke standse, fordi man på nogle områder skulle komme i konflikt med visse bestående interesser eller visse bestående monopoler. Jeg må her for mit vedkommende sige, at hvis man bebrejder USA, at de er blevet konkurrenter med u-landene på markedet for olieholdige stoffer som sojabønner — og man kunne her tilføje risen, som USA også er blevet